

Eva Fredrica Gethes levnadsberättelse

Berättelsen sträcker sig över åren 1784 till 1823.

Hon föddes på kaptensstället Holm i Dalarna 1784 och dog på Hjälmarsberg i Närke 75 år gammal 1860

Denna text är en avskrift gjord av Olof Drakenberg i November 2023 efter en maskinskriven avskrift som jag fått av Ulla Drakenberg runt 2012. Originalen innehåller sannolikt av Ullas barn och jag hoppas kunna uppvisa inom kort. Göteborg den 15 november 2023.

Jag Eva Fredrica Gethe är född av agtningsvärda föräldrar på Holm (Capitains Boställe) belägit i Stora Tuna Socken i Dalarne, den 16 Juli 1784. Min far var Majoren Sten Ulric Gethe. Och min mor Fredrica Margaretha Åkerhielm. De flyttade under min späda ålder till Hagelsnäs belägit i Vika Socken äfven i Dalarna.

Hagelsnäs 1925 Foto Moderna Museet [Carl Gustaf Rosenberg](#)

på detta vackra ställe förflöt min barndom tillsammans med en Halfsyster, och 4 rätta Syskon. Vi njöto alla våra föräldrars kärlek och omvårdnad, men första grunden till kunskapen erhölet vi till största delen af vår goda Älsta Syster Märta Helena, hon var mycket äldre än vi, och upoffrade sin mästa tid till vår undervisning. - Som vår Wördade far understödde med de lärorikaste samtal, till dess vid mera stdagad ålder vi kunde profitera af almännen lärosäten. -

Min Äldsta bror Sten Samuel reste till Carlbergs Cadettskole vid 15 års ålder men till allas vår Djupaste Sorg Drunknade där Jultiden 1799.¹

Samma vinter reste jag fördd af min sörjande far till en pension i Stockholm, där jag i sällskap med 8 Camrater öfvade Kunskaper och Handarbeten, Språk och dans - ett helt år, och fördes af en slägtinge åter tillbaka till mina Hulda föräldrar vid slutet af Januari månad 1800.

Väl hade jag funnit mig af min Sejour i Stockholm, men lika väl fant jag mig nu hemma tillsammans med kära föräldrar och syskon. -

Min far tog nu sjelf med ifver an min undervisning i Theologien för att bereda mitt unga sinne för Christendomes Högtid, och jag begick första gången Nattvarden trefaldighets söndagen samma vår,

1801 om våren förde mina föräldrar min yngste bror Olof Adolf till en pension i Vesterås och hämtade med det samma hem min Syster Hedvig Beata som sedan 5 års

¹ Skridskoolycka 1798 enligt https://www.adelsvapen.com/genealogi/Geete_nr_167

ålder varit i min mormors hus, Nu var denna vörtnadsvärda Gumma död. och familjen skingrades. - Min far ville själöf besörja min Systers undervisning i religionen för hvilket ändamål hon vistades hemma sommaren 1802 då våra Mostrar sjelf hämtade henne tillbaka till örebro där hon visstades till deras död. -

Vid denna tid gjorde jag bekantskap med en slägtinge, en Ung Löjtnant Drakenberg, hvars ömma tillgifvenhet snart utgjorde min högsta lycka. -

Min Älsta systers förlofvesse med en Cousin Gethe, Ryttmästare vid Adelsfahnanan stadfästes i februari månad 1804.- Hennes bortflyttande från fädernehuset, och till en aflägsen Landsort, förorsakade mycken saknad hos mig -men flere omsorger, och hoppet att snart få hälsa henne i sitt Egit bo lättade bekymren, och året därpå hade jag den glädjen att 2ne gånger få göra denna agreabla resa, och om vintern 1806 kom hon med sin man och en svägerska att göra oss ett kärt besök sedan hon då redan ett år var mor för en liten kär gosse, då de återreste hem förde de med sig min yngsta Syster lovisa Ulrica för att sedan föra henne till en pension i Stockholm.

Min bror Olof reste vid samma tid till Upsala Acad. och jag blef således aldeles ensam hos mina goda föräldrar mäst ett helt år, detta år var ibland de intressantaste i min lefnad odelat ägde jag all deras ömhet, och det förtroliga lugn som rådde i vår lilla krets, var tillfyllest att ersätta mig för saknaden av alla syskonens sällskap. -

Jag ägde även ibland sällheten av min älskades närvaro tils kriget utbröt vid Jultiden och Han jämte alla i den orten förlagde regementen afgick till Pommern där han snart blef fransk fånge, och mitt hopp om framtida sällhet mycket stördt. -

1807 om våren reste min Bror och jag till Roslagen² till min Älsta syster, min Bror fortsatte ner till Stockholm för att hämta vår Yngsta syster som då fick anlända dit, och sedan fördes alt mer sjuk hem till våra längtande föräldrar, vår Goda far hade den vintern varit mer än vanligt plågad af sitt onda i bröstet hvilket alt tilltog.-

² <https://www.hembygd.se/shf/plats/71635>

Snesslingebergs Herrgård i Östhammar Fotografi av Samuel Lindskog (1872-1953), Herrgården var släktens Gethes stamgods som de innehade från 1600talet Gustaf Casten Gethe 1771-1831 blev den sista i släkten som ägde herrgården.

Min syster sjuknade ned i en långvarig nerffeber som varade 7 veckor och under samma tid förvärrades äfven vår vördade fars Onda till den 6 Juni, då han till allas vår stora Sorg Upgaf sin sista suck. - Hans ögon sökte i sista stunden min älskade frånvarande vän, och Ålade mig trohet mot honom som ödet så aflägnat. Det var mig efter denna sorgliga händelse som hade jag varit ensam Verlden - den goda Vördnadsvärda ledare, som jag förlorat, älskade mig med hela sin ömhet, och tomheten Vid hans förlust kunde av ingen glädje ersättas. -

Men tiden som läker alla sår helade oförmärkt detta, min goda Älskade Mor fortsatte sin hushållning och vi 3ne syskon hjälpte till efter vår förmåga.

1808 om Midsommaren gjorde min Mor med oss en lustresa till Neriket för att halsa på sina ännu lefande 4 syskon hvaraf en min Morbror lefde på fädernesgodset Hjelmarsberg, 2ne Mostrar i Örebro och en Morbror på Sandby i Sörmland. - för oss yngre var största glädjen att få råka vår syster Hedvig - och för vår goda Mor var detta sista resan hon gjorde till sina Syskon,

1809 om sommaren utspreds den bedröfliga nyheten att min älskade Jean dött under fångenskapen - för mig var då alla glädje försvunnen ehuru att ingen säkerhet bekräftade denna olycka - hösten därpå skänktes mig det glada hoppet att händelsen torde vara digtad, och kort därpå några välkomna rader från den lefvande Älskade. -

Samma vinter blefvo alla fångar utväxlade och om våren i maj månad 1810 ankom den efterlängtade till allas vår stora fägnad frisk och sund, trogen ännu som han var älskad, den 19 Majj förlofvades Wi inför min älskade Mor, och Yngsta syskon, och ifrån den stunden var vår förbindelse ännu heligare.

Vid samma tid, fick min fästman Egit Compagnie och annat boställe belägit i Västmanland- 1811 om Sommaren var Han Chef för Arbetscommenderingen vid Götha Canal - och vi råkade ibland med mycken glädje. 1812 reparerades Bostället.

Min goda Mor blev imedlertid sjuklig och hade ataqver som lät oss frugta hennes snara död. Min Älsta Moster dog denna höst - och Julen blef fastäld till firande av vårt Bröllop, Julafton bådas vår namnsdag gjordes det vigtiga steget, vi vigdes i närvaro af flera glada släktingar, och vid samma tillfälle eclaterades min Brors förlofning med en Mademoiselle Sophie E: Thenstedt. vi voro alla lyckliga. - Mitt hjerta klappar ännu högt vid tanken på den Saliga stunden, sedan vi inför Gud och Menniskor utsagts trohets Eden för hvarandra.-

Vi tillbragte ännu en tid tillsammans med bröllopgästerna hos min älskade Mor men till 13 dagen måste skilsmässan från Öm mor och kära syskon ske - och under den flermilsvägen hant skilsmässans tårar aftorkas och med gladaste hjertan nalände vi till Min Mans Boställe³ Bjurvalla, dit flere af de goda anhöriga som bevistadt vårt bröllop åtgfölgde oss.-

Efter några dagars samvaro där reste vi till Roslagen till min syster och svåger där, som icke varit med på Bröllopet. Min Mor och syster Hedda mötte oss där, här var vi äfven tillsammans några dagar.- Och så reste hvar och en till sitt glada att få komma till ro.-

I Mars Månad var vi, Min Man och jag, ännu en gång hem till Hagelsnäs, och vid vår ankomst då, blef Han åter utcommenderad, detta var ett hårt slag för mig som du blef ensam

³ <https://sv.wikipedia.org/wiki/Bjurvalla>

lämnad på främmande ort, men man måste tåla ödets slag, andag påsk var den svåra stunden för hand, då vi måste skiljas åt, utan tanke på det bistra öde som ännu hotade. -

3ne dagar efter vårt ömma avsked, Utbrast en häftig Eldsvåda i den by vid bodde, hälften däraf brann ned inom några få timmar och flere uthus äfven för oss, men med Guds och mycket sammanskockat folk tillhjälp stannade det därmed, hela vårt lilla bo var likväl rubbat ty till det minsta vars alt ut ur båd bonigrum och visthus, bröts sönder och förstördes - och hela förlaget af foder var upgått i rök, men med goda människors till hjälp kom alt snart i ordning som det kunde,- Jag var vid dåligt mod, och hälsan icke mycket bättre. -

Min Goda Svåger Gethe med sin syster ankom strax därpå för att hjälpa och glädja mig, och som byggnader och reparationer förestod fattades mig ej occupation, min Cousin Ulla Gethe som af vänskap för mig stannade qvar hjälpte mig att slå bort bekymren, den vackraste årstiden var för hand en Cousin Samuel Gethe anlände vid pingsttiden med en Löytnant Vilkenzon för att måla rum och meubler, detta arbete slutades netto till Midsommar då min Bror kom att öfvervara Bostälssynen och därpå reste vi alla, (Utom Löytnant Vilkenzon som efter väl förrättat arbete återvände till Roslagen) till Dalarna för att få återse min goda Mor som blef alt mer sjuklig.

Detta blef och sista gången jag fick omfamna denna Vördade Mor, hennes lefnad blef ej långvarig sedan. denna resa var gjord på 14 dagar men var rätt agéabel - bref från min älskade man förljufvade som oftast min saknad af hans sällskap.

Några veckor efter vår hemkomst till Bjurvalla, skulle ett ombyte ske af Mina Sällskapsvänner, den goda Ulla som hittills varit hos mig åtföljde jag hem, men min Vördade Tante unnade mig ännu att få äga en af sina döttrars sällskap, och jag återförde efter några dagars vistande i Roslagen den Vänliga Marie och äfven Samuel, då förestod både höbergning och skörd hemma den senare hjälpte mig att se efter det yttre- och Mariea med alla handa husliga befattningar. -

Vid Micaeli reste Samuel Gethe för att bevista min Brors bröllop, till Hagelsnäs, ensamma då syssälsatte vi oss med tillredelser för min snart förestående Nedkomst, Min Agtningsvärdiga Morbror Carl dog vid denna tid, men den glada tidningen om Min Mans hemkomst kom oss att glömma alla bekymmer.-

Vid slutet av October ankom han ock verkligen - huru stor och hjertlig var icke vår Ömsesidiga frögd att finna hvarandra friska och glada - vår goda vän Maria delade innerligt vår glädje.

Sedan passerades tiden rätt glättigt - Med det sköna hoppet att snart bli mor.-

8ta dagar före Jul sjuknade jag, och med oändliga plågor, framföddes med onaturliga medel en död gosse Julafton om morgonen. 2ne närvarande doctorer kunde dock ännu ej försäkra utgången, den ena blef qvar våre Jule gäst, hvilken olika Julhälg med den året förut passerade. Sorg och tårar, var nu vår lott, blott glädje ett årförut. Så växlar vår lefnad beständigt om, ingen sällhet på jorden är varagtig - kunde vi blott minnas detta i glädjens stund så vore ej motgången så oväntad. -

Jag tillfrisknade småningom - under min sjukdom kom min Syster och Svåger att se till oss i vårt bekymmer i början af helgen och vid 13 dags tiden kom min Bror med sin Unga Fru, dessa besök muntrade mäst Mina sörjande omgifvande, Min goda Man och Min Vän - jag sjelfmed djup smärta öfver det oväntade och bedröfliga förlusten, och svag af de långvariga plågrna kände icke ännu någon skymt av glädje, då till råga på Olyckan i slutet av Januari en exprès kom om min Älskade Mors död. - denna förlust var likväl icke så oväntad som den var öm.

Min Man reste till begrafningen, och under Hans bortavaro kom mina Cousiner Hedvig och Samuel Gethe, att Muntra oss. Jag kyrktogs vid denna tid, 8ta veckor efter min

olyckliga barnsäng -och i början av Mars återförde vi vår ömma delerska af våra öden - den Agtningsvärda Maria.

Vid vår hemkomst var åter order till Uppbrott för Regementet dock ej så hastigt att icke vi fick följas åt till Hagelsnäs till den 14e Mars för att övervara Bouppteckning och delning - där råkades alla syskon, Min Syster Hedvig hade då nyss blifvit gift med en Bruksp: von Hofsten och några dagar därpå begrafvit den Yngsta af våra goda Mostrar Juliana Åkerhjelm -

Vi voro ej längs till samman här förr än tiden till vårt afsked åter inbröt, Min Goda Älskade Man lämnade mig, Sörjande i den glada kretsen af Syskon och Svågrar - och som det betydligaste af delningen var förbi reste jag samma vecka åtföljd af min yngsta syster Lovisa, och Min Cousin Samuel Gethe, den förra för att tillbringa ett år hos mig.

Hon var nu förlofvad med min Svåger Börje Drakenb. sen sednare, Som åtföljt sin Bror till Delningen tog denna vägen för att ledsaga oss till Bjurvalla. -

Han reste efter några dagar åter till Roslagen - och Min syster och jag rogade oss så godt vi kunde i vår enslighet - Arbete och förtrolig vänskap lättade tidens flygt, vi gjorde små lustfärder, emottog tidningar från våra älskade krigare, Och vid Pingsttiden kom helt oväntat den glada underrättelsen om min goda Mans snara hemkomst, för att exercera beväring vid Utnäs- Löth -

Hans glada ankomst hugnade oss i början av Juni Månad då Han till vår agréabla Surprise medförde en af sina systrar från Vesterg: Christine denna goda svägerska deltog snart i våra Occupationer, och små nöjen vi kunde tillbjuda.

Men vi fick ej länge behålla min Älskade Man Han reste snart af med sin beväring, till Stockholm.

Till Midsommar gjorde jag med mina båda vänner en lustfärd för att besöka Min Man, Nöijet att återse honom och det vackra ställets belägenhet, gjorde vår sejour där rätt behaglig såväl som vår 12mils resa gick lyckligt för sig, I Mejdo af Juli återkom Min Mian från sitt Möte, sedan han låtit en del af beväringen afgå till Norige skötte han blott Regementets affairer hemma, och gjorde fler resor för dess skuld - men var annars mäst hemma hela Sommaren, vi hade under denna tid ett kärt besök af Min bror Olof med sin Fru.

I September månad åtföljde min Man sina 3ne Fruentimmer till Roslagen där vi passerade några glada dagar - hos våra kära anhöriga där.

Tiden hemma passerades i allmänhet rätt gladt denna Sommar, Min grossesse som jag fruktade vid dess upplösning denna gången, skred emedlertid till sitt slut. Alla höstsysslor voro förbi, och Julanstalterne började, då efter flera dagars förbidan den viktiga stunden inföll (det var den 16 december), då jag efter ett par timmars plågor ägde den ousägliga frögden att höra och se ett lefvande välskapat barn - och få sluta det i min famn, det var en flicka som några dagar därefter döptes och fick namn af Eva Fr: Carol: jag blef sjelf hennes Amma och hon växte till och frodade sig och var min sanna glädje så väl den första tiden af hennes lefnad som alt sedan,

Ack jag viste ej då att ja så kort skulle få äga denna älskeliga varelse -

I början af Februari 1815 anlände min Svåger Börje Drakenberg för att uppgöra sina affairer med min syster Louise, de gjorde först en resa tillsammans med min Svägerska Christine till Roslagen, Och sedan i början av Mars följde Min goda Man Sin bror och Min Syster upp till Dalarne, där min Syster Stadnade hos sin bror och förmyndare på Hagelsnäs Min Svåger reste därifrån åter hem till sitt land och min Man förde till Mig en Ung flicka Hedda Sebel (?) tillbaka för att bli min hjälp i hushållet ity: hov var några år förut uptagen af min Saliga Mor för att Upfostras, och hade nu varit ett år hos min bror, under det hon läste till Nattvards.

Kort efter min Mans hemkomst från denna färd, förestod mig äfven skilsmässa från min vän och Svägerska Christina dessa båda flickors goda sällskap som jag ägde ett år, saknades nu så mycket mer, som jag blef alldeles ensam lämnad, Min lilla Eveline Utgjorde nu mitt tidsfördrif och mitt nöje, Min Man förde sjelf min Svägerska till Vesterås, där hon möttes af Sin Bror Börje och sedan ledsagades till Vesterg: af honom.

Kort därpå tog min goda Man avsked, han hade sedan Samma år vi blef gifta varit Major, nu hedrades han med Öf:L afsked. Ett antal Contract upgjordes då med min Enda lefvande Morbror Samuel Åkerhjelm på Hjelmarsberg, trött vid att sjelf hafva upsigt öfver sin Egendom ville han hafva någon hjälp och som vilkoren för momenten såg fördelagtiga ut, antogs budet till Pingst, kom våra goda släktingar ifrån Roslagen Min Syster och svåger, Marie hans syster, och Marie hans dotter, Samt Cpten Erenlund

(?) Cronlund? att hälgä hos oss. -

Vi hade rätt roligt några dagar tillsammans, och till Midsommar reste vi sjelfva med vår lilla flicka till Nerike, för att vidare öfverse den Egendom som vi skulle taga emot våren därefter.-

På resan Som vi gjorde med mycket agément ty vi besökte fler bekanta och vänner under vägen, fick min Eveline sin första tand och ännu den andra under vistandet på Hjelmarsberg, där vi vistades öfver hhälgen, vi fant oss rätt väl på det vackra stället. Min syster och svåger Hofsten besökte äfven Morbror Åkerh: under vårt vistande där - och vid vår hemresa var vi äfven på Frösvidal, där de då bodde. - Sedan vår hemkomst till Bjurvalla skötte vi våra husliga affairer i all tranqvilitée vid slutet af höbärgningen kom 2ne af Cousinerna Gethe, Beata och Hedda att hälsa på oss, men de blef mäst mitt sällskap emedan min Jean då reste till Nerike för att rågså och var då borta 14 dagar -

Närmare hösten kom sedan 2ne andra Cousiner till oss. Sten Gethe Major vid Artilleri, och den Goda Marie Gethe. Meddem gjorde vi en rolig resa till Söderforsen ett Ankarbruk 7 mil ifrån vårt hem där alla märkvärdigheter besågs med mycket nöje.

En sjukdom tillstöt som träffade min goda Man vid vårt första tillträde här, Utsigten för en tid bekymmersam. - Min man återvandt sin hälsa Gud ske lof, och vi sträfvade under inre huslig glädje emot den onda tiden, vid Midsommar detta år 1816 ankom Våra släktingar från Dalarna min Bror med hustru och en flicka litet äldret än vår Eveline. de tillbragte här några rätt glada dagar, och vid deras afresa reste äfven vi till Vesterg: för att få göra ett länge efterlängtat besök hos Mina Svärföräldrar Som vi funno med sin familie vid hälsan -

Det var rätt intressant för mig att här få göra bekantskap med 3 obekanta Svägerskor mina 6 Svågrar hade jag förut fått lära känna på åtskilliga ställen i Verlden Mina vördnadsvärda Svärföräldrar sjelfva med flera anrda Släktingar voro och förut af mig okända till personerne alla dessa värda personer omfattade mig med en öm välvilja och jag var högst belåten med vår resa på hvilken vår Eveline var oss följagtig, om båd hon och jag ej varit lite sjukliga under resan och vistandet där -

Vi besögte på både upp och nedresan Min Mors 2ne bröder Som båda bodde nära vår väg, den Älsta Thore, hvars fru jag ej förut kände var Cammerer vid Canalen och hade blott ett barn en 5 års gosse den andra, Min Systers Man gjorde oss med sin hustru sällskap till Påarp den gamla fäderne borgen. -

Strax vid vår hemkomst började höbergningen med mycken ifver den Stora trädgården och mitt hushåll voro min ständiga Occupatjon.

Något som alltid förljufvat vårt vistande här i Nerike, är Min Goda Syster Heddas och Svåger Hoffstens bosättning ett par mil från Hjelmarsberg - de hade en Dotter, litet yngre än vår, så att äfven barnen hade roligt af vårt Någranskap (?). -

I Augusti Månad fick vi ett kärt besök at Sten Gethe Min Cousin Som gjorde oss nöije med sitt sällskap några dagar i början af September Månad kom min älsta svägerska Charlotte åtföljd af Sin bror Carl - för att Enligt Föräldrarnes goda löfte öfvervara min barnsäng och mitt tillfriskande -

Den 27 September födde jag lyckligen en gosse som vid dopet några dagar efter kallades Carl Samuel, Jag blef äfven Hans Amma och tillfrisknande snart nog - det var en stor Dryg pilt att sköta och föda, men han frodades snart Och gjorde sin Mamma glädje, på sitt vis. -

Före Jul förde Min Jean hem den goda Charlotte som gjordt mig så mycket bistånd. Strax därpå födde min Syster Hedvig på Östa, sin förste gosse Som jag bar till Dopet snart återreste jag till min lilla Carl Och vi tillbragte sedan den snart följande Julen i alla tysthet glada med våra små Söta barn, Eveline kunde nu tala alt och var vår hjerteliga frögd, hon visade ett tidigt godt förstånd och var alltid den godaste lydigaste barn-

Vid Nyåret kom helt oförmodat en min Cousin Samuel Gethe ifrån en resa i Vestergötland - under hans vistande här kom äfven hans bror opväxste (?) Adolf Gethe med sin Fru att som hastigast hälsa på oss de hade annars Julat vid Åkersberg hos en General von Otter -

Detta var det enda afbrotti vår ensligalefnad denna vinter emot våren kunde vi åter ibland råka Hoffstens sedan våra små gossar ej mera fästade oss så mycket. Min Syster vände snart af sin emedan hon dessutom hade Amma åt honom så att hon blef mera ledig att kunna resa till oss-

Till Midsommar 1817 reste vi med båda våra barn till Öste att hälgä där - och mot hösten, reste jag ensam med min Eveline dit, för att väna af Carl - han sjuknade kort därpå ganska illa af bröstfeber - men tig sig åter Gud ske lof och var en rätt frodig och rasker gosse fast ej så lätt böijd Som Eveline.

2ne Svågrar Erik och Börje gjorde oss ett kort besök denna höst.

Vårt förhållande till Vår gamle Morbror blef allt mer desagrèabelt, vi voro å ömse sidor missbelåtna med vårt tagna beslut att arendera Hjelmarsberg - han började likväl mer och mer vistas länge i staden - Som gjorde i Synnerhet för min Jean någon lättnad i det dagliga besväret. -

Julen passerades åter i tysthet utom de vanliga Julkalasen - Vårasmå glada barn voro vår hela glädje, Nu kunde lilla Carl springa riktigt i kapp med sin Syster.

Denna vintern hade vi som oftast den glädjen att Se Ulla Gethe - som nedsjuknat vid Åkersberg, både tog och gaf besök. -

Emot våren blef vår Morbror⁴ allt mer krasslig och en stor förändring förestod i vårt Öde. -

Den tillstundande Pingsthälgen skulle Hofstens tillbringa hos oss och vi möttes i staden vid vår Morbrors dödssäng pingstafton hans lefnad släcktes dock en förr än Andags Morgonen då både min Man och Hofstens voro närvarande, Ack om Han under sin lefnad behandlat oss alla med förtroende, eller tillåtit oss att älska sig - huru ömt begråten skulle han ej varit - Nu var det blott den (...?) tanken på den Althärjande döden Som rörde våra Sinnen - Han hade varit God och Ädelmodig denna Alfvarsamma Mannen emot oss alla, men han hade och förbittrat vår lefnad på den tid vi voro honom närmare, igenom ett omildt och Misstänksamt bemötande -

Nu uppgjordes tiden till Bouppteckning och delning efter honom, och bestämdes till Nyss före Midsommar - Alla begrafningsomsorger blefvo på vår lott - och ingen mer än alla hans underhafvande och slägtingarne fick efter hans egen ordination vara med vid Hans begrafning - i tvenne omgångar hade hans folk Calas först vid begrafningen alla karlarne, och sedan en dag hela familjerna, det var högtidigt att se deras Sorg öfver hans bortgång ty Han hade varit i God husbonde i ordets alla bemärkelser.

Den 14de Juni började Samlingen till arfskiftet med Olof Gethes ankomst han medförde sin Fru och dotter samt Madam Gustafva Ekman, Assessor Myntzing med sin Son såsom Boupptecknings och delningsmän ankom dagen därpå såväl som Hofsten med Fru och dotter - och den 16 ankom Börje Drakenberg med Fru och dotter vi voro således ett stort sällskap, och hade rätt roligt till sammans, Delningen gick för sig, och alla skiljdes nöjda och glada kort efter Midsommar men Egendomen förblef osåld dock utbudet till Många. -

Vårt Arende fortsattes till följande Våren - vi lefde rätt lugna glada dagar, Min ömmstilltagande grossesse, Uplöstes vid Höstmarknadstiden och jag födde lyckligen en frodig gosse den 6te September, Min Syster Hedda som varit här mer än vanligt denna höst dels med sina båda barn, dels ensam var äfven nu närvarande.

En tingad Amma kom på Måndags Morgonen eller dagen efter gossens födelse - och min Bror Olof Gethe anlände äfven då helt oväntat, kom Min Svåger Börje Drakenberg med sin syster Charlotte, och en Capten Silfversvärd. -

Alla reste till marknaden som var om tisdagen, utom Charlotte som så oförmodat kom för att åter bli min hjälp vid detta barnsängs tillfället, om aftonen kom alla åter, sällskapet ökat med Hofsten och under tiden underhandlades om Egendomens försäljande och köpande 2ne delägare Olof Gethe och Börje Drakenberg ville sälja sina lotter och Hofstens och vi ville köpa dem.- allt blef upgjort och fastställt till den 10 Sept: då köpskål dracks sedan vår lilla gosse blifvit Döpt, och kallad Sten Johan. -

⁴ Samuel Jakob Åkerhielm, född 1743-03-21 Räcksta. Volontär vid Närkes och Värmlands regemente 1757-06-03. Underkonduktör vid fortifikationen i Stockholm 1759-02-21. Furir vid Cronhielmska värvade infanteriregementet 1760-05-12. Livdrabant s. å. 22/9. Löjtnant i armén 1766-08-19. Vice korpral vid livdrabantkåren 1774-11-16. Korpral därst. (major) 1779-04-23. Avsked 1791-04-24. Död ogift 1818-05-18 på Hjälmarsberg och begravet i familjegraven vid Almby kyrka.

Jag Ammade honom tillika med amman, och var tämmeligen rask då både min Bror med sitt och Börje Drak: med sitt sällskap afreste, Charlotte blef likväl kvar.-

Hofstens voro nu ägare till en 3jedel och vi till 2 tredjedelar utaf Hjelmarsberg de reste äfven snart och vi åtskildes rätt nöjda och glada ej anande det hårda slag som träffade så snart, 8ta dagar efter Hofstens afresa fick vi helt oberedda på den sorgliga nyheten om deras Julianas död, hon var blott sjuk $\frac{1}{2}$ dygn, denna sorgliga händelse störde den rena glädje som annars härskade inom våra familjer.

Kort därpå hölts autjon här, på vår alf: Morbrors qvarlåtenskap Som förblef odelad vid arfskiftet, vid slutet af Oct: följde min Man Svägerska Charlotte hem till Påarp, ock Julen passerade vi detta år med våra båda älsta barn på Östa.

Till Hindersmäss-Marknaden kom Så väl Min bror Olof som svåger börje Drakenberg för att upbära första Sommorne af köpeskillingen och med oss bevista Marknaden vi lefde i runda 8ta dagar i Sus och dus, tillika med Hofsten, vi reste på vagn fram och åter, och promenderade i smutsen i staden, liksom om Hösten.

Under huslig hjertelig glädje framlefde vi vår tid med våra barn som utgjorde vår högsta frögd. och den annalkande våren trängde sig med ljuf känsla in uti min Lugna lyckliga själ. Jag hade redan fått börja vara Min lilla Evelinas lärmästarinna uti läsning och Söm, Och som hon fattade allt med lätthet kände jag hela Sällheten af att vara detta Barnets Mor -

Aldrig någon Vår, förtjuste mig så alltings tilltagande fågring - den tanken att hela min lefnad få vara på detta vackra ställe ingaf en lugn förnögelse, detta var den första Vår, jag passerat sedan Hjelmarsberg blef vårt - Skön var den Så väl min Goda Älskade Man och Jag som våra 3ne små gaf oss mycken anledning till glädje med ett ord Vi voro för lyckliga för att länge kunna få Ostörda njuta vår lycka,

För att råga måttet af vår glädje, beslöts en resa till Vesterg: med de båda Älsta barnen för att ännu en gång få se ock omfamna min Goda Svärmor, Som hela vintern varit Mycket sjuklig,

Till Midsommar beramades denna resa - Pingsthälgen Samlade vi till oss Några Anhöriga, Min Jeans Svägerska Fru Anna Drakenberg med sin Son, från Vesterg: en Capten och fröken Anrep - och Hofstens med sin Son och en Syster son, Ferner, vi hade således en liten Samling af glada barn hvaribland Vår Eveline var en krona, Så om enda flickan däribland, Hennes intagande vänlighet, Godhet och förstånd obenämt. - Hon var dessa veckor mer än vanligt Söt ändå - hennes Anblick var en liten Engels -

Men huru kort var ej glädjen hon skänkte oss med sitt vistande bland oss - Ännu medan våra Slägtingar voro kvar sjuknade hon af halsfluss - den 3je Juni om aftonen utan att vi kunnat märka förut någodt tecken till Ohälsa hos henne - fredagen var hon sjuk men vi pyllade med halsen Så att hon åter om lördagen då Hofstens reste, var rätt pigg, oppe hela dagen och hade god Aptit men natten till Söndagen hade hon åter feber - medicinerade om Söndagen och var uppe fast Matt - mot aftonen blef hon altmera Svag, en Doctor kom om Måndagen och Ordinerade hvarjehanda, äfven Blodiglar, Som sedan de voro nyttjade medtog både krafter, färg, och humeur, ifrån denna stund började jag anse hennes sjukdom vådlig, men jag frugtade ändå icke det värsta - ännu - hon var tålig och Mild, och var vist mer plågad än som Märktes

Om tisdagen reste vår Svägerska med sin son, sedan det var beslutat att han skulle komma till oss för att få profitera af Örebro skola under terminerne, Min Jean var hans förmyndare sedan fadrens död - denna dagen passerade jag så väl som den föregående vid min sjuka flickas sida hon var ej beständigt sängliggande men satt och låg ömsom på Soffan. Den Doctor som för 3je gången var hos henne om Onsdags Morgon tog ej saken så alfvarsamt den borde utan jag trodde sjelf att ingen fara var för handen - men hon aftynade

Så stilla till allas vår bedröfvelse och afled den 9 om Aftonen sedan hon tagit afsked med redighet af oss alla 1 timma innan hon dog gick hon sjelf upp och satte sig i mitt knä utan att säga något - och Kort innan hon upgaf sist Pusten tog hon min hand och Kyste så innerligen - mitt arma hjerta ville för gå vid dessa Schener - och då hon stilla lade sina små händer tillsammans öfver bröstet och slöt sitt öga för sista gången - Ack! då hade jag velat då med Så bitter var tanken på min förlust - Och blicken på det Kommande,

Detta barnet hade ifrån sin födelse skänkt mig mycken glädje hennes lät bögda sinne och tidiga förstånd undandrog mig Mycket bekymmer som annars åtföljer glädjen att se barn upväxa omkring sig, hennes jämna hälsa hade och alltid gifvit oss glädjeämnen, hon var nu öfver den besvärligaste tiden af sin korta ålder ty hon var nära 4 ½ år gammal, då hon fick sluta sin bana hon var mitt jämnaste sällskap och äfven min lilla hjälp vid många tillfällen - dessutom mitt gladaste hopp för framtiden.

Nu var med hennes död alt detta förbi och en gruflig tomhet och saknad intog mitt Hjerta - Nu Såg jag henne altid sådan hon frisk ljuf och glad - Komma mig till Mötes en gång i Evigheten - Hennes Jordiska lämningar Svepte jag själf, det var ännu ljuft att få occupera sig med henne så länge jag kunde - blommor pryddes både hennes lik - och likrum - och den 13de Juni bars hon till grafven af 6 gossar -

Mycken glädje försvann för mig med henne - men henne är så mycket fullkomligare - den späda lämningen af hennes kropp, Ser jag in till hvarje gång jag är på Kyrkogården med blödande hjerta - friska blommor, tårar och Suckar vid hvarje blick åt hennes graf är det enda jag kan gifva åt hennes stoft. -

Salig är den sin bana slöt för åren -

Lik denna telning Stormen bröt våren

for lyckligt färden - till andra Verlden,

förrän ondskan dess skjäl eller hjertat flärden förvillat.

Dett var inskriptionen på hennes Kistplåt, ämnat för mitt hjerta till tröst vid hennes död, - men min lefnads glädje fick af denna sorgliga händelse ett grymt afbrott,

Vi verkstälde efter vår plan Vestergötl. resan men med hvad känslor! - utan att få föra i de goda farföräldrarnas armar det ljufvaste af deras barnbarn, vi besökte under denna resa mina båda Yngsta systrar och flere slägtingar - huru ville icke mitt hjerta brista vid tanken på det förflutna, Min Saknade och begråtna Eveline var med mig då jag sista gången beökte dessa kära anhöriga - Nu följde mig blott det sorgligaste Minne-

Vi fulländade lyckligen vår resa, trevliga occupationer förmådde icke heller att afvända min tanke från den bittra saknad jag erfor, hvarje steg, hvarje företag, lifvade minnet af den lilla Engelen som förr utjorde mitt käraste Sällskap och ofta min hjälp, Åsynen af vår lilla Carl Som nu lekte så ensam prässade ofta tårar ur mina ögon, som någon gång lindrade mitt altid klämda Hjerta - den lilla menlösa⁵ Sten började vid denna tiden att gå,

Min grossesse tilltog - men jag hade Samlat unde denna bedröfvelsestid Mycket ont som vid Micaeli=tien bröt ut uti en fause couche⁶ efter Mycket föregående Svaghet - en välskapad Goss-varelse slutade med denna händelse sin knapt började lefnad men jag var på det högsta försvagad både till kropp och själ, och återfick långsamt mina förlorade krafter - men mitt klämda Hjerta fick liksom luft efter denna händelse -

⁵Ur Svenska Akademiens ordbok om barn: som ännu icke är fördärvad av världens ondska, oskyldig

⁶ Missfall (franska)

Min Goda Svärmor och en Svåger dog under samma tid⁷, jag var sjuk, vid min fause couche - och min Goda Man var i afseende på dessa dödsfall, Nyss före Jul till Vestergötland -

Knapt var jag likväl återsteld till hälsan förr än jag vid Juletiden åt blef i Situatjon - på vären var jag ofta rätt bräcklig och svag, Men ju närmare det led mot hösten, och min förlossningstid, ju lättare och starkare blef jag Hoppet som åter lefvades att jag kanske kunde bli en lycklig Mor för en lika Älskvärd flicka som min bortgångna Eveline, gav mig ofta Mycken anledning till glädje -

Ofta förefaller dem mig Som vore jag snart vid målet af min lefnad - och äfven denna föreställning ger mitt hjärta ett ämne till glädje - Voro det Guds vilja att jag snart skulle få följa min Eveline efter, då tackar jag Hans Nådiga försyn som lät henne gå före mig, ur denna Sorgernas Verld - Hennes anda vinkar mig nu så vänligt, och vid min dödssäng står ej min milda Sörjande flickan och försvårar skilsmässan från de öfvriga älskade jag lämnar - Min Älskade Man hvars kärlek redan förljufvad mer än hälften af min lefnad, i din vårt Öfverlämnar jag de båda Kära små, som kanske i förtid beröfvas en Mors omsoger - till de ömhet Du redan hyser för dem, öfverflytta äfven den hvarmed Du alltid omfattat deras mor - Till Guds Milda försorg anförtror jag deras barndom, och hela deras lefnad. -

Det sista bladet av denna lilla lefnadsbeksrifning är författat den 10 September 1820, ungeför en månad före min tillstundande förlossning - Är det Guds vilje att jag åter för göra ett tillägg härvid - Så önskar jag blott att Han måtte förläna mig hälsa och krafter att rätt upfylla min pligt som Maka och Mor. och i Motsatt Hänseende blott den begäran till mina efterlevande att min jordiska lämning må i grafven få ett rum imellan de 2ne små barnen jag äger före mig på samma Hvilorum.....

Ännu var det min bestämmesle att blifva Mor för en frisk gosse, han föddes den 19 Oct: 1820 jag återvant af Guds Gudhet min hälsa blev sjelf Amma åt min Lilla Fredric Adolf Som till Utseende och godhet under sin späda ålder mycket liknande min alltid Saknaade aflidna flicka,

Den följande Tiden tillbragte jag ensam med mina små gossar, emedan min Man förlustade sig på sin Sisters Bröllop vid Påarp. Eva Beata Drakenberg förenades då med Brukspatron B: O: Santesson - Och Min Man återkom 13 dagen -

Detta Nya år teckn ade sig rätt ledsamt, ty ifrån Min Gode Man som var länge sjuk på vintren, - öfvergick De mästa af tjenstefolket äfven större och mindre krämpor och åkommor - så att jag hade ett jämt bekymmer i dett fall men under detta den glädjen att se barnen friska omkring mig, och jag sjelf fästade mig efter hand så vid min lilla Frits att mitt humeur återupplifvades så väl som min hälsa till sin vanliga goda författning,

Om Sommaren hade jag den glädjen att få se här min Älsta syster Märta Gethe, förd af sin svåger Major Sten Gethe, hälsa och frefnad återkom småningom inom hus Och ingen ovanlig händelse afbröt tidens vanliga lopp förrän om Sommaren 1822 då vi beramade en Dalresa i sällskap med min Svåger Börje och Syster Louise - de ankom nyss före Midsommar - men beklagligen ej så lyckliga som vi hoppats ty Min Syster var högst svag af en föregående sjukdom de hade sitt älsta barn Marian en flicka om 5 år med sig och en fröken Klingstedt. -

⁷ Johan Adams mamma Eva Mariana Lilliehöök af Gälared och Kolbäck dog i september 1819 65 år gammal och hans bror Thure Carl Gustaf i april 1818 36 år gammal.

Vi fullbordade likväl den ämnade resan, begagnade Ångbåten till Vesterås - Vi hade med oss våra 3 gossar Och Min Mans brorson Adolf Drakenberg - vår resa gick Lyckligt fast vår svaga Louise ofta gjorde oss bekymmer -

Vid vår framkomst till det välkända Hagelsnäs, träffades ej heller Syskonen där vid fullkomlig hälsa. Min Svägerska Sophie och hennes yngsta barn en gosse voro båda sjuka den förra bättrades dock dagligen, men gossen arbetade alla dagar på döden. vi hade på stället rätt agreabelt hade blott alla varit friska. äfven jag som var i avancerad grossesse hade Mina Svåra stunder. vi voro ej där fult 8ta dagar, åsynen af den döende gossen påskyndade vår afresa-

Vi vände nögda hem igen men Louise blef ej friskare eller starkare resan bekom henne ej väl fast vi annars gjorde den lyckligt efter ett par dagars hvila här reste min svåger med familie hem till sitt, Bärningstiden var inne och mycket att pyssla med,

Min förlossningstid nalkade Och jag födde åter en gosse som frisk och sun kallades i dopet Gustaf Bernhard, jag Ammar honom sjelf, han är nu ett 3jedels år och har nyss fått sin första tand -

En bedröflig underrättelse från Sjöbonäs om Min Älskade Syster Louises död⁸ - ger oss anledning både till Sorg och glädje, i det fallet att hon så länge lidit af sin Svåra Sjukdom den nu vår gode Gud förbytt i mycken glädje - hjertat blöder vid tanken på de små kära Moderlösa barnen - men alla vår Far förbarmar sig väl öfver dem Min Man skall du snart resa dit på Bouppteckning efter den aflidna, den kommande våren med sina behag och occupationer skall hålla mig skadelös för hans frånvaro, och lifvets små bekymmer, som icke kunna undvikas så länge vi vistas här på jorden.

/ Slut /

⁸ Lovisa Ulrika föddes 1790 på Hagelsnäs, gifte sig 1816 med Börje Drakenberg och dog 6 mars 1823.

